

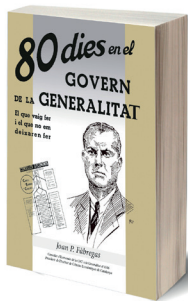
Joan P. Fabregas

Sant Martí de Provençals 1893 - Londres 1966
Fill d'un taverner va estudiar tenidoria de llibres. El 12 d'abril de 1931 fou candidat a les eleccions municipals de Barcelona per ERC i el mateix any s'afilià al Sindicat de Professions Liberals de la CNT i fundà l'Institut de Ciències Econòmiques de Catalunya dins l'Ateneu Enciclopèdic Popular. Representant de la CNT al Consell d'Economia de Catalunya, va defensar el criteri de la col·lectivització. Nomenat conseller d'Economia del govern de la Generalitat. Firmà el decret de Col·lectivitzacions i Control Obrer, la disposició legal més important en matèria econòmica promulgada durant la guerra civil. Tingué una intervenció destacada a la I Jornada de la Nova Economia.

80 dies en el govern de la Generalitat

El que vaig fer i el que no em deixaren fer

Joan P. Fabregas

214 pag.
8 €
Català
145x210

“Les revolucions de tots els temps i de tots els països, havien tingut sempre unes característiques similars. El nostre moviment, però, dissentia d'aquells altres, perquè ensems que destruïa tots els obstacles seculars que haurien pogut entorpir el seu desenrotllament, d'una manera sincrònica i matemàtica, anava creant les noves fórmules que venien a fer carn viva del que fins aleshores no havien estat més que anhels de les masses populars”.

Les Finances de la Revolució

El que vaig fer i el que no em deixaren fer

Joan P. Fabregas

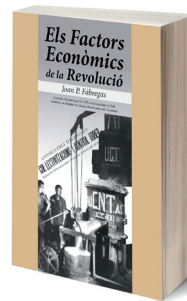

177 pag.
7 €
Català
145x210

“Entenc que és de gran urgència engegar aquest problema de les finances de la revolució, perquè ell representa, a la meua manera de veure, la pedra angular per a solucionar el nostre problema econòmic, ja que sense aquesta orientació, de res no serveixen els esforços i els sacrificis dels homes generosos que donen la seva vida en els fronts de batalla, per salvar les essències de la revolució i defensar la llibertat del proletariat hispànic i del de la resta del món.”

El Factors Econòmics de la Revolució

Joan P. Fabregas

170 pag.
7 €
Català
145x210

“Crec que quan es tracta de bastir l'edifici d'una nova societat enquadrada dintre les normes d'una concepció social que estigui d'acord amb les aspiracions de les masses populars, que en aquests moments desitgen, legítimament, veure convertits en carn viva, és precís establir un pla d'actuació a seguir; pla d'actuació que s'atengui a les realitats vives de l'hora que vivim, que es subjecti a les condicions del complex econòmic nacional de tots els pobles ibèrics i en estreta connexió amb les possibilitats de la conjuntura econòmica de la resta del món”